

A přijde ten, který opět přinese řád do tohoto města...

VÝCHOZÍ TEXT

Bylo to město na kraji pouště. Slunce páliło. Ze saloonu se ozýval řev opilců a hádky hazardních hráčů. Na náměstí se houpala ve větru mrtvola posledního šerifa. Zákony už dávno neplatily, jediný zákon, který platil, byl zákon silnějšího... Kdo chtěl projít tímto vyprahlým hnízdem, musel být zatraceně dobrým střelcem!

(CERMAT)

Zpracování: vypravování rozvíjející situaci z výchozího textu

Matyáš Kosík

Pontefort city byla zkrátka ta nejhorší díra na celém divokém západě. Beztrestně tu pobývala pochybná individua z celých Států, bylo to místo, kde přestřelky byly na denním pořádku.

Místo, kde se v budově bývalé školy scházeli hazardní hráči. A kde se mrtvola posledního šerifa ještě houpala na lucerně. Dokonce tam prý byl i poklad Larse Julboga, zatraceného lumpa z nějaký ještě zatracenější země kdesi daleko. Ten den však tamní půda po letech

opět ucítila dotek čerstvě vyleštěných bot. Ty se u oprýskané cedule s názvem města nakrátko zastavily, narušující tak svůj rovnoměrný krok, aby za okamžik vykročily směrem trochu severnějším k místní nálevně, která stále nesla již poněkud nadnesený název DIAMOND SALOON. V saloonu zatím barman, černoušek Tom, pomáhal místní bandě vynést do hnoje za domem mrtvolu pistolníka, zbylou po poslední rvačce. Ta trocha puchu navíc přece už tady nemohla nikomu vadit. Vcelku nic tam tedy nenavštěvovalo tomu, že by měl ten den být něčím výjimečný. Najednou se ale otevřely dveře a objevila se v nich dlouhovlasá postava s kloboukem a zářivě lesklou hvězdou na hrudi.

"Copak, krasotinko? Někdo si tu vobjednal šerifské převleky?" ozval se od výčepu skřípavý hlas, ne nepodobný zvuku léta neudržovaných lítaček u vstupu.

"Nikoliv. Jsem Jennifer, nová šerifka Pontefort city" odpověděla dlouhovlasá postava. Pobuda u výčepu se rozchechtal, až bylo cítit kořalkový puch, valící se ven přes zuby odporně zažloutlé od kouře nejlacinějšího tabáku.

"A já se jmenuju Jack a jsem prezidentova babička. Radši koukej zmizet, než tě někdo začne brát vážně. Tady v Pontefort city totiž nemáme šerify rádi", pokračoval pobuda.

"Tento tón se mi v nejmenším nezamlouvá, padre." odpověděla Jennifer.

"Jo tak nezamlouvá, já ti ukážu, co se ti nebude zamlouvat!", na to Jack a začal si kasat rukávy.

"Když jinak nedáte..." pokrčila Jennifer rameny, odkládaje vestu.

Tom, na jehož tváři se konečně objevil mírný pobavený úsměv, spustil na piano vhodný doprovod a za chvíli už se vzduchem míhaly pěsti. Přes občasné dílčí úspěchy se Jackovy ožralecké pohyby nemohly měřit s chmaty, jenž vyučoval mistr Fu-Tong, a tak za chvíli milý Jack, obávaný to rváč, ležel na zemi. Poněkud vyveden z míry se neohrabaně zvedl, avšak v púlce úkonu povolily jeho léta neprané šle.

"Vaše kalhoty visí proklatě nízko" podotkla Jennifer.

Jack zbrunátněl a vztekle se proti ní rozběhl. Lahev whisky smíšená se vztekem však udělala své, takže Jennifer stačilo uhnout, a Jackovi, proběhnuvšímu zadními dveřmi, se otevřel výhled na hnojště. Ozvalo se hlasité žbluňknutí.

Pistolníci, zatím sedící u stolů, zpozorněli. Jennifeřin vyhrnutý rukáv odkrýval skvrnu o průměru poloviny jáchymovského tolaru, tělesný to rys rodiny Zahradnicků.

"A hrome", zaklel jeden z pistolníků. "Calamity Jane. Ta, co dostala do basy starýho Blueberry Kida".

"Ano, jsem to já, nechtěla jsem hned dělat rozruch", odpověděla Jennifer.

Kida samozřejmě bylo nutno pomstít, a tak se zase strhla mela. Ovšem byl-li Jack chmatům mistra Fu-Tonga chabým soupeřem, neměli obyčejní pistolníci žádnou šanci. Za chvíli, když už bylo v saloonu ticho, se ve dveřích objevil trochu udýchaný posel.

"Chla...", zarazil se při pohledu na pistolníka bimbajícího se na lustru. "pi...", znovu se zarazil při pohledu na dalšího s tuplákem naraženým na hlavě. Pak chtěl pokračovat, ale najednou zapochyboval o srozumitelnosti své řeči, a tak raději začal znovu: "Chlapi, koukejte se dát trošku dohromady, zejtra je tu Julborg" (zde je nutno podotknout, že Julborg nesnášel ožralé komplice, pročez raději o svém příjezdu dával vědět předem).

Po vyslovení toho jména nastalo dusné ticho. Všem bylo jasné, že budou problémy.

Návrat zákona krále banditů určitě nepotěší, a jeho stopy viditelné na pistolnicích už vůbec ne.

---pokračování příště---